Написав Рибаков Віктор
Понеділок, 15 червня 2020, 12:07

Вірному брату
(Пам'яті Петра Боска)

Відходять у вічність брати,
І хор наш рідіє церковний,
Ось в ньому, не зовсім старий,
Іще один голос замовкнув.

А це був не тільки хорист,
Він різні ще мав дарування -
Поета, і регента хист,
І найголовніше - бажання

служити невпинно Христу,
У грішному світі, і в Церкві,
Щоб істину Божу, святУ,
До кожного грішника нЕсти.

Він був саме з тих поколінь,
Які постраждали за віру,
Які не боялись гонінь,
А йшли за Христа до Сибіру.

Та навіть такий родовІд,
І те, що з пелЮшок ми з Богом,
Не ставить нас вище братів,
Які навернулися вчора.

А віра не прИйде сама,
Від роду до роду спадково,
Формується в серці вона,
Любов'ю до Божого Слова.

Це добре наш брат розумів,
Бо словом, і співом, і вІршем,
Він Богу старанно служив,
І кликав покаятись грішних.

Бо свідчив завждИ про Христа,
Де тільки з'являлась нагода,
І вищого щастя не знав,
Коли навертались до Бога.

І рису він, рідкісну мав,
Що мають не всі християни,
Наш брат повсякчас пробував,

В бадьорому, гарному стані.

А це є властиво для тих,
Хто знає, - вони є спасенні,
Для Божих дітей і святих,
Що йдуть у небесні оселі.

Рибаков Віктор м. Луцьк